

Honorowi Obywatele Gminy Rzgów

2019

Uchwałą nr XIII/122/2019 tytuł otrzymał:

Piotr Salski,

Jest rodowitym mieszkańcem Rzgowa. Urodził się 30 kwietnia 1938 r. w Rzgowie. Jest absolwentem XX LO w Łodzi. W 1961 r. ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej. Następnie rozpoczął pracę w "Elektromontażu Łódź", a później w Zespole Elektrociepłowni Łódź. W zakładzie tym pracował przeszło 40 lat, aż do emerytury w 2003 r.

Piotr Salski był w latach 1990-2000 członkiem Społecznego Komitetu Budowy Wodociągów i Kanalizacji w Rzgowie.

Od 1990 r. do 1994 r. był społecznym Zastępcą Wójta Gminy Rzgów. W latach 1998 - 2002 był Członkiem Zarządu Gminy Rzgów. Był także radnym I, II, III, IV i VI kadencji Rady Gminy Rzgów (a od 2006 r. Rady Miejskiej w Rzgowie).

Był jednym z inicjatorów utworzenia miesięcznika "Rzgów Nasza Gmina". W latach 1995-2006 był członkiem redakcji tego czasopisma.

Od 2003 r. Piotr Salski jest tenorem chóru rzgowskiego "Camerata".

W latach 1957-1962 Piotr Salski prowadził sekcję lekkiej atletyki w LZS "Zawisza" Rzgów.

2014

Uchwałą nr XLVIII/441/2014 tytuł otrzymali:

Marek Bagiński,

Urodzony 9 października 1948 r. w Rzgowie. Rodowity mieszkaniec Rzgowa. Pochodzi z zasłużonej dla lokalnej społeczności rodziny. Jego ojciec, Bolesław Grzegorz Bagiński, był długoletnim działaczem Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” a matka Janina Siutowicz – w latach przedwojennych kierowała na terenie Rzgowa organizacją „Strzelec Polski”. Oboje rodzice przez wiele lat byli aktywnymi członkami Chóru Kościelnego im. Św. Cecylii w rzgowskim kościele.

Marek Bagiński ukończył w 1973 roku Politechnikę Łódzką i jako magister inżynier mechanik przepracował ponad 40 lat w łódzkich zakładach przemysłowych. Od roku 1975 aż do przejścia na emeryturę (w 2013) był pracownikiem Łódzkiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji, w którym ponad 25 lat pełnił odpowiedzialne stanowisko Głównego Mechanika.

Wraz z żoną Janiną i córką mieszka w Rzgowie.

Pan Marek Bagiński jest wieloletnim, zasłużonym działaczem społecznym na terenie gminy Rzgów. Pracę społeczną rozpoczął w 1985 roku jako członek Rady Rodzicielskiej przy szkole Podstawowej w Rzgowie i założyciel Ogniska Muzycznego.

W latach 1985-1990 był członkiem Komisji Kultury Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie.

Od przełomu w roku 1989 czynnie włączył się w budowę samorządności lokalnej. Od roku 1994 przez cztery kolejne kadencje był aktywnym radnym Rady Gminy a następnie Rady Miejskiej w Rzgowie, w której pełnił m.in. funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.

Pan Marek Bagiński ma szczególne zasługi jako jeden z założycieli a następnie przewodniczący Społecznego Komitetu Budowy Wodociągów i Kanalizacji, który w latach 1990 - 2000 wspierał Władze Gminy przy projektowaniu i budowie sieci wodno - kanalizacyjnej w Rzgowie i Gminnej Oczyszczalni Ścieków. Rzgowska Oczyszczalnia Ścieków była pierwszą w regionie łódzkim oczyszczalnią biologiczną a jej otwarcie w dniu 13 października 1992 szeroko opisywała łódzka prasa. Uruchomienie Gminnej Oczyszczalni i hydroforni w Rzgowie znacząco poprawiło warunki życia mieszkańców i stanowiło niezbędny element dalszego rozwoju Gminy.

Pan Marek Bagiński był współzałożycielem i w okresie 1995-2006 członkiem zespołu redakcyjnego pierwszej gminnej gazety "Rzgów - Nasza Gmina".

Od roku 2001 jest członkiem Komisji Rewizyjnej GLKS "Zawisza".

Za zasługi na rzecz społeczności lokalnej Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odznaczył go w 2002 roku Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Andrzej Sabela,

Syn Władysława i Janiny urodził się 3 kwietnia 1951 r. w Łodzi. Wychowywał się w wielodzietnej rodzinie w Wiskitnie i tam też ukończył szkołę podstawową. Dalej kontynuował naukę w szkole samochodowej doksztalając się pedagogicznie, co pozwoliło mu na nauczanie młodzieży praktycznej nauki zawodu w Zespole Szkół Zawodowych w Łodzi na ul. Siemieradzkiego.

W 1973 roku pojął za żonę Danutę, której nazwisko rodowe to też Sabela choć w ogóle obie rodziny nie są spokrewnione. Danusia - tak ją nazywa mąż Andrzej i wszyscy znajomi - jest Jego podporą we wszystkich Jego działaniach. Andrzej osiadł u żony w Tadzynie i tutaj dochowali się syna Krzysztofa i córki Aleksandry oraz pięcioro wnucząt.

Jest on nad wyraz spokojnym, uczciwym i uczynnym ojcem, co ma wpływ na to, że mieszkają w jednym podwórku w symbiozie w trzy rodziny wielodzietne co w dzisiejszych czasach jest rzadkością. Uprawiają niewielkie gospodarstwo rolne jak to na wsi, ale Andrzej był zawsze innowacyjny i większość upraw przeznaczył pod uprawę aronii - jak mało kto w tej okolicy.

Mając zdolności i smykałkę do mechaniki naprawiał wszelkie sprzęty i pojazdy mechaniczne sobie, rodzinie, sąsiadom i innym okolicznym mieszkańcom. Ta Jego pasja przerodziła się w zakład usługowy napraw wszelkich pojazdów nie tylko samochodowych ze szczególnym uwzględnieniem elektromechaniki. Dziś jako rencista pomaga prowadzić synowi firmę usługową naprawczą. Pomimo tylu zajęć znajduje czas na działalność społeczną. Od 1990 roku bezustannie wybierany jest sołtysiem sołectwa Huta Wiskicka-Tadzin do chwili obecnej i skutecznie próbuje zacierać animozje pomiędzy tymi wioskami. Andrzej Sabela był radnym Rady Gminy w Rzgowie w latach 1990-1998. Przez dwie kadencje zasiadał w Zarządzie Gminy poznając jej mechanizmy działania i przyczyniając się do rozwoju gospodarczego wszystkich miejscowości naszej gminy, wykorzystując swoje doświadczenie i rozsądek.

Największe osiągnięcia naszego bohatera - to przekształcenia we własnym lokalnym środowisku. To On był inicjatorem rozbudowy Szkoły Podstawowej w Kalinie, która w rzeczywistości leży na gruntach Tadzina. Aktywnie uczestniczył w rozbudowie poszczególnych skrzydeł szkoły oraz sali gimnastycznej, w ich uporządkowaniu i urządzaniu. Własnymi rękoma zmieniał zewnętrzną oblicze szkoły wycinając drzewa i zarośla przygotowując teren pod utwardzenie i zagospodarowanie. Do dziś przyznaje Dyrekcja Szkoły jest dobrym jej duchem i z każdą niemal sprawą zwracają się do Niego o pomoc lub poradę. Był inicjatorem asfaltowania drogi w Tadzynie i budowy oświetlenia ulicznego w Hucie Wiskickiej i ostatnio w Tadzynie. W połowie lat 90-tych przejął w swoje ręce niszczący po trosze budynek świetlicy, wybudowany w latach siedemdziesiątych przez ówczesnych aktywistów z Huty Wiskickiej.

I tutaj trzeba przyznać, że dzięki Jego osobistemu zaangażowaniu oraz skromnym środkom z gminy ten podupadający budynek, który nadawał się raczej do rozbioru - dziś świeci jak złocisty cukiereczek i spełnia niezbędne funkcje lokalowe dla mieszkańców obu wiosek i sołectwa. Pan

Andrzej zagospodarował z wielkimi trudami teren przynależny świetlicy, który przed laty podarował na jej budowę Pan Białkowski. Dziś ze zdumieniem przecieramy oczy jak to się stało, że zza krzaczek wyłonił się tak wielki plac z zasianą trawą i po części ogrodzony i utwardzony kostką.

Teraz to obiekt ten czeka na imprezę dożynkową w 2014 r. na której i dzięki mrówczej pracy Nasz bohater Andrzej Sabela powinien otrzymać godność Honorowego Obywatela Gminy Rzgów.

2010

Uchwałą nr LV/438/2010 tytuł otrzymał:

Włodzimierz Zawisza,

Pan Włodzimierz Zawisza syn Józefa i Kazimierzy urodził się 9 lipca 1953 r. w Wierzbicy k/Radomia w rodzinie o długoletnich tradycjach strażackich. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej oraz średniej podjął naukę w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej, którą ukończył w 1977 r. otrzymując tytuł inżyniera pożarnictwa i stopień oficerski podporucznika. Rozkazem Komendanta Głównego Straży Pożarnych został skierowany do służby w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Koszalinie, gdzie pracował 10 lat. W 1987 r. został przeniesiony do służby w Komendzie Wojewódzkiej Straży Pożarnych w Skierniewicach, a w 1993 r. został przeniesiony do służby w Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Łodzi.

Z dniem 1 lipca 1999 r. Łódzki Komendant Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w uzgodnieniu ze Starostą Łódzkim Wschodnim powołał Pana Włodzimierza Zawiszę na stanowisko Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej powiatu łódzkiego wschodniego z/s w Koluszkach. Był to bardzo trudny okres dla Pana Włodzimierza Zawiszy z uwagi na nowy powiat bez żadnych tradycji, który został utworzony z gmin należących wcześniej do 3 województw: tj. łódzkiego, piotrkowskiego i skierniewickiego. Baza lokalowa do właściwego funkcjonowania Komendy Powiatowej była bardzo skromna, a atmosfera w powiecie nie była najlepsza. Pan Włodzimierz Zawisza potrzebował czasu, aby właściwie mogła funkcjonować ochrona przeciwpożarowa na terenie całego powiatu.

Podjął się kilku bardzo ważnych wyzwań w zakresie:

- poprawy warunków lokalowych załogi,
- wyposażenia w sprzęt ratowniczo - gaśniczy,
- integracji środowiska pożarniczego w powiecie,
- podniesienia poziomu wyszkolenia w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
- podniesienia świadomości społeczeństwa w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Na bazie JRG w Koluszkach wybudował nowoczesny budynek Komendy Powiatowej z zapleczem socjalnym, ćwiczebnym, rehabilitacyjnym i szkoleniowym dla całego powiatu.

We współpracy z zarządem gminnym OSP w Rzgowie jak i z samorządem Gminy Rzgów ukierunkował środki z krajowego systemu na kasację samochodów bojowych w Rzgowie, Grodzisku, Kalinie, Bronisinie i Kalinku oraz na zakup nowych samochodów operacyjnych dla OSP w Guzowie, Starej Gadce, Grodzisku i Kalinie. W znaczący sposób podniósł poziom wyszkolenia druhow gminy Rzgów organizując szkolenia różnych szczebli w dogodnym czasie i miejscu naszej Gminy.

Gminne zawody pożarnicze odbywały się w Rzgowie co roku przy całkowitej obsłudze technicznej i sędziowskiej ze strony Komendy Powiatowej PSP dzięki jego przychylności, co znakomicie usprawniło to zadanie Zarządowi Gminnemu OSP w Rzgowie.

Nawiązał ścisłą współpracę z władzami samorządowymi, zwłaszcza z samorządem Gminy Rzgów, Zarządem Powiatowym Związku OSP RP, którego jest członkiem, Zarządami Gminnymi

Związku OSP RP oraz poszczególnymi jednostkami OSP, a także z kierownikami i właścicielami zakładów pracy dynamicznie lokalizujących się w Gminie Rzgów nie szczędząc wiedzy fachowej z zakresu p.poż. w ich uruchamianiu.

Jego zaangażowanie w rozwój strażactwa ochotniczego Gminy Rzgów oraz podniesienie bezpieczeństwa przeciwpożarowego było widoczne każdego dnia. Robił to z wielkim profesjonalizmem i oddaniem, nie tylko jednostek skupionych w KSRG.

Pozostałe jednostki naszej Gminy miały w nim i jego kadrze duże wsparcie, a oczkiem w głowie były jednostki OSP Rzgów i Tuszyn jako najdalej na zachód wysunięte od siedziby Komendy Powiatowej i wykonujące znakomicie przede wszystkim obsługę drogi krajowej Nr 1. Był uczestnikiem wielu bardzo trudnych akcji ratowniczych i wieloma nimi dowodził, między innymi; gaszenie szybu wiertniczego w Karlinie oraz pożaru lasu w Kuźni Raciborskiej w sierpniu 1992 r. Za swoją działalność został odznaczony:

- Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi,
- Medalem "Za Ofiarność i Odwagę",
- Złotym medalem "Za długoletnią Służbę",
- Złotą i Srebrną odznaką "Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej",
- Złotym Znakiem Związku OSP RP,
- honorowymi medalami Józefa Tuliszkowskiego i Bolesława Chomicza oraz wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami resortowymi i korporacyjnymi.

Pan Włodzimierz Zawisza otrzymał do tej pory tytuł "Honorowego Obywatela Gminy Koluszki".

Poziom bezpieczeństwa naszej gminy i powiatu wzrósł bardzo znacznie poprzez wyposażenie straży w kierunku zabezpieczenia pożarowego, ratownictwa drogowego, powodziowego, zabezpieczenia przed nawałnicami i innymi zdarzeniami losowymi. Umiejętność koordynacji działań straży ochotniczych i zawodowych to droga do sukcesu i zasługa Komendanta PSP Włodzimierza Zawiszy. Za to Mu serdecznie dziękujemy i prosimy o przyjęcie godności "Honorowego Obywatela Gminy Rzgów".

2009

Uchwałą nr XLII/315/2009 tytuł otrzymał:

Adolf Erich Weiss,

Adolf Ryszard Weiss urodził się 28 marca 1942 r. w Grabicy, pow. piotrkowski w ubogiej rodzinie niemieckiej. Ojciec: Ewald uciekł z armii niemieckiej i słuch po nim zaginął. Matka Elza dożyła 90 lat i zmarła kilka lat temu w Polsce w Tuszyn Lesie.

Podczas wyzwolenia w 1945r. Polacy nie pozwolili jej wyjechać z Polski broniąc ją własnym ciałem przed Armią Radziecką, przede wszystkim ci, których uratowała od rozstrzelania i reperkusji.

W takiej atmosferze rodzinnej wychował się młody Ryszard z dwiema siostrami. Od najmłodszych lat ciężko pracował u okolicznych rolników, później w MPK i tzw. "fabrykach przemysłu lekkiego" a w 1972 r. trafił do Zakładowej Straży Pożarnej w Albie, gdzie do emerytury przepracował wzorowo jako kierowca-konserwator sprzętu p.-poż.

Jednocześnie od 30 roku życia należał również do przyzakładowej jednostki OSP. W 1965 roku ożenił się w Rzgowie i ze Rzgowem związał swoje dalsze losy.

Od połowy lat 80. czynnie uczestniczył jako fachowiec w organizowaniu działalności rzgowskiej jednostki OSP. Skutkiem jego zaangażowania był wybór jego osoby na Naczelnika

jednostki. Był i jest bardzo pracowity. Posiadając wiedzę fachową i duże umiejętności w sferze ochrony przeciwpożarowej potrafił zorganizować młodzież i przekazać jej swoje umiejętności i doświadczenie w tej dziedzinie. Wyszkolił zastępy młodzieży z jednostki OSP w Rzgowie i nie wahał się podzielić swoją wiedzą z druhami innych jednostek straży. Był i jest znakomitym nauczycielem. Za jego "naczelnikowania" rzgowska jednostka wystawiała na zawody cztery drużyny pożarnicze, w tym kobiecą. To wszystko dzięki jego wyśmienitej pracy z młodzieżą, co daje się zauważyć w jego dalszym działaniu.

W 1996 r. w uznaniu zasług zostaje wybrany na Wice-Prezesa ZG OSP w Rzgowie, która to funkcję pełni do dziś. Ze względu na swoją merytoryczną fachowość wykonywał w Zarządzie Gminnym OSP najtrudniejsze zadanie, a mianowicie organizował konkursy „Młodzież Zapobiega Pożarom” w szkołach podstawowych oraz gimnazjum, prowadząc potem najzdolniejszą młodzież przez konkursy powiatowe z licznymi sukcesami. Na szczeblu wojewódzkim młodzi adepci pożarnictwa zdobywali pod jego kuratelą zaszczytne II i III miejsca w województwie. Było o możliwe tylko dlatego, że zaangażował się bez reszty w to, co robi, miał dużo wiary w sukces oraz łatwo nawiązywał kontakty z młodzieżą. Nasz bohater po 40 roku życia odkrył w sobie nowe siły witalne. Ukończył kurs różdkarstwa i od tej pory z dużym powodzeniem służył swoimi umiejętnościami okolicznym mieszkańcom i społeczności Rzgowa. To on wskazał miejsce i określił precyzyjnie głębokość pierwszej studni pod wodociąg miejski w Rzgowie. To on zaproponował nową lokalizację przepompowni ścieków na ulicy Cmentarnej, a wybudowanie jej w tym miejscu stało się nareszcie możliwe. Poza tym, niósł pomoc ludziom w odszukiwaniu żył wodnych na ich działkach i w budynkach oraz niekorzystnego promieniowania – to następna dziedzina życia, w której Pan Ryszard Weiss daje z siebie wszystko i widać, że eksploatuje przy tym nadmiernie swój organizm, ale nadal ludziom pomaga. Drh Weiss został odznaczony za swoją działalność brązowym, srebrnym oraz złotym medalem Za Zasługi dla Pożarnictwa oraz najwyższym branżowym odznaczeniem strażackim "Złotym Znakiem Związku". Godnie przeżył swoje dotychczasowe życie w głębokiej trosce o współobywateli, przez co zasłużył na tytuł Honorowego Obywatela Gminy Rzgów.

2008

Uchwałą nr XXV/177/2008 tytuł otrzymała:

Bronisława Płusajska,

Pani Bronisława Płusajska zd. Łoszevska, urodziła się dnia 22 lipca 1928 r. w Guzowie. Po założeniu rodziny zamieszkała wraz z mężem w Rzgowie przy ul. Grodzkiej. Wraz z mężem prowadziła gospodarstwo rolne, pracując jednocześnie w przemyśle włókienniczym w Łodzi przez okres siedmiu lat. Po urodzeniu dzieci zrezygnowała z pracy zawodowej i zajęła się ich wychowaniem.

W 1956 r. widząc ogromne potrzeby kobiet wiejskich zainicjowała utworzenie Koła Gospodyń Wiejskich w Rzgowie. Wraz z innymi kobietami zajęła się organizacją i naborem członkiń. Na pierwszym spotkaniu wybrana została sekretarzem koła. Koło Gospodyń Wiejskich w Rzgowie pod przewodnictwem Pani Płusajskiej działa jako wyodrębniona jednostka organizacyjna rolniczego, broniąc praw i interesów kobiet. Od 1987 roku do chwili obecnej, Pani Bronia, bo tak nazywa ją społeczność rzgowska, pełni funkcję Przewodniczącej rzgowskiego koła, dbając o poszerzenie wiedzy kobiet i ich rodzin poprzez organizowanie kursów gotowania, wypieków, kroju i szycia i hodowli zwierząt gospodarskich. Zawsze pragnęła, aby kobietom na wsi żyło się lepiej i wygodniej, aby ich rodziny były zdrowo żywione, ponadto mobilizowała je do udziału w wystawach rolniczych, pokazach sprzętu gospodarstwa domowego, a także makijażu i fryzjerstwa.

Wszystkie jej działania miały na celu uświadomienie kobietom rzgowskim, że życie na wsi nie musi być wcale ciężkie i nudne oraz uświadomienie im ich wartości. W 2006 r. Koło Gospodyń

Wiejskich w Rzgowie obchodziło 50-tą rocznicę istnienia. Przy tej okazji Wojewoda Łódzki odznaczył Panią Bronisławę w dowód uznania jej pracy społecznej Srebrnym Krzyżem Zasługi. Duże osiągnięcia uzyskała także współpracując z innymi organizacjami na terenie Rzgowa i całej gminy, a w szczególności Chórem „Camerata”, Ochotniczą Strażą Pożarną. Zarząd OSP w Rzgowie bardzo pozytywnie ocenia współpracę z Kołem Gospodyń pod przewodnictwem Pani Bronisławy.

Przez te wszystkie lata Pani Bronisława Płusajska swoją postawą wypracowała zaufanie i szacunek wśród rzgowskiej społeczności. Jej oddanie i zaangażowanie w pracę społeczną zasługuje na nadanie jej tytułu "Honorowego Obywatela Gminy Rzgów".

2007

Uchwałą nr XI/60/2007 tytuł otrzymał:

Czesław Zaborowski,

Pan Czesław Zaborowski otrzymał godność Honorowego Obywatela Gminy Rzgów za całokształt pracy zawodowej i społecznej, jakiej dokonał w dotychczasowym swoim życiu, za którą zdobył zaufanie i autorytet wśród mieszkańców a także przyczynił się do rozwoju gminy.

Urodził się w dniu 1.01.1933 r. w Gospodarzu, gm. Rzgów, pow. łódzkiego, posiada wykształcenie średnie. Po ukończeniu szkoły podjął pracę w Gminnej Spółdzielni w Rzgowie na stanowisku księgowego. Po odbyciu służby wojskowej w latach 1956-1960 pracował jako sekretarz Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Gospodarzu, od 1961 do 1972 r. na stanowisku sekretarza Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Tuszynie, w latach 1973-1975 jako inspektor ds. inwestycji w Gminnej Spółdzielni w Tuszynie, a następnie w latach 1976-2001 prowadził z żoną gospodarstwo rolne o pow. 10,80 ha we wsi Guzew. W 2002 r. przechodząc na emeryturę przekazał gospodarstwo synowi. Do chwili obecnej jest Prezesem Gminnej Spółki Wodnej w Rzgowie, która świadczy usługi na rzecz tutejszego rolnictwa.

W 1975 r. został wybrany Przewodniczącym Rady Sołectkiej w Guzewie, później sołtysem i pełni te funkcje do dnia dzisiejszego. Jest długoletnim działaczem w OSP w Guzewie pełniąc funkcje członka Zarządu i Skarbnika. Przez dwie kadencje był Radnym Gminnej Narodowej w Rzgowie, inspirował i przyczynił się do realizacji różnych inwestycji na terenie sołectwa i nie tylko - m.in. budowy sieci wodociągowej, asfaltowania dróg i budowy chodników, rozbudowy szkoły, strażnicy, telefonizacji, działając w komitetach społecznych tych inwestycji.

Za całokształt osiągnięć w pracy zawodowej i społecznej został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Honorową Odznaką Miasta Łodzi Srebrnym Medalem za zasługi dla pożarnictwa, Odznaką Zasłużony Pracownik Państwowy, Zasłużony Pracownik Rolnictwa Zasłużony Działacz w Ludowych Zespołach Sportowych.

2006

Uchwałą nr XLVII/356/2006 tytuł otrzymali:

Stanisław Cholaś,

Pan Stanisław Cholaś jest przedsiębiorcą i społecznikiem, który jako jeden z pierwszych zaczął zmieniać charakter Rzgowa z osady typowo rolniczej na centrum handlowo-produkcyjne jakim jest obecnie. Był pionierem działalności rzemieślniczej w tamtych czasach.

Urodził się w 1944 r. w Woli Pszczółcekiej w powiecie łaskim. Na terenie Rzgowa pojawił się w 1969 r., gdzie w listopadzie otworzył zakład ślusarstwa usługowego.

Początkowo był to mały zakład usytuowany na posesji przy Placu 500-lecia, potem przez krótki czas funkcjonował przy ul. Reymonta, aż wreszcie w 1978 r. pan Stanisław przeniósł go do piwnicy nowego domu, który wybudował przy ul. Tuszyńskiej 65. Na tym terenie zakład – już jako firma CABLEX szybko się rozwijał, wkrótce powstały nowe, obszerne hale produkcyjne, w których montowano różnorodne ciągi technologiczne. Zasadniczo zmienił się też profil produkcyjny zakładu. Z producenta pojedynczych bram, ogrodzeń i krat stał się zakład nowoczesnym wytwórcą siatek i przewodów elektrycznych.

Przy współpracy z Instytutem Kabli w Ożarowie był „Cablex” przez wiele lat jednym z największych w Polsce producentów przewodów i kabli elektrycznych niskiego napięcia, którego produkty spełniające wymogi Polskich Norm, można było spotkać na budowach całego kraju, a także poza jego granicami. Obecnie zakład produkuje głównie druty do siatek ogrodzeniowych oraz tworzywo do ich powlekania. W halach produkcyjnych o łącznej powierzchni powyżej jednego hektara pracuje w systemie zmianowym około 35 osób.

Pan Stanisław Cholaś zawsze był otwarty na potrzeby i inicjatywy lokalnej społeczności. Powszechnie znane są fakty przekazywania nieodpłatnie produktów „Cablexu” na budowę wielu obiektów użyteczności publicznej znajdujących się nie tylko w Rzgowie. Pan Stanisław Cholaś angażuje się osobiście w działalność społeczną. Był aktywnym członkiem Społecznego Komitetu Budowy Strażnicy, a następnie członkiem Zarządu i Zastępcą Prezesa OSP w Rzgowie. Był jednym z inicjatorów gazyfikacji oraz kanalizacji i wodociągowania Rzgowa. Jako Zastępca Przewodniczącego Społecznego Komitetu Gazyfikacji walczył przyczynił się do tego, że w 1989 r. do większości posesji w Rzgowie dopłynął gaz z sieci miejskiej.

Pan Stanisław Cholaś przyczynił się do utworzenia w Łodzi w 1995 r. Towarzystwa Strzeleckiego „Bractwo Kurkowe”, które odtąd dzięki jego inicjatywie uświetnia coroczne Dni Rzgowa oraz uroczystości państwowe organizowane w naszej gminie. Jedną z głównych atrakcji Dni Rzgowa są też pokazy sztucznych ogni organizowane i współfinansowane od kilku lat przez pana Stanisława Cholasia.

Antoni Ptak,

Urodzony 12 czerwca 1952 r. w Piotrkowie rozpoczął swoją drogę do sukcesu osobistego i gospodarczego od pomysłu zbudowania Centrum Handlowego w podłódzkim Rzgowie. Od tego momentu wszystko, co byśmy powiedzieli i napisali o Antonim Ptaku nierozdzielnie wiąże się z tą firmą i wtedy jeszcze wsią Rzgów.

To tutaj w 1992 r. dostrzegł warunki do zbudowania wielkiej firmy, która spowodowała łagodną transformację w branży tekstylnej w regionie łódzkim. W tym czasie upadały wielkie państwowe zakłady włókiennicze, a ludzie masowo tracili pracę. Tradycje tekstylne Łodzi, które w ówczesnym czasie legły w gruzach dostały niepowtarzalną szansę na przedłużenie swojego istnienia dzięki koncepcji zbudowania miejsca, w którym drobni rzemieślnicy i producenci mogli sprzedawać swoje wyroby.

Poprzez wielki upór i chęć odniesienia sukcesu grupa ludzi skupionych wokół Antoniego Ptaka konsekwentnie budowała firmę, w której z każdym miesiącem coraz więcej producentów mogło zbywać swoje towary, zdobywać rynek i umacniać pozycję ekonomiczną. W latach 1993-1995 dynamiczny rozwój został dostrzeżony przez ekonomistów i niezależne instytucje badawcze. Antoni Ptak w 1995 r. został uhonorowany tytułem biznesmena roku w Polsce za swoje osiągnięcia gospodarcze wraz z firmą Centrum Targowe „PTAK”. Tytuł został przyznany przez Business Center Club i tygodnik „Wprost”. Gmina Rzgów w tych latach została dostrzeżona przez przedsiębiorców jako miejsce lokowania swoich interesów. Usytuowanie Centrum Handlowego „PTAK” przy głównej drodze krajowej A1, na trwałe wpisało się w krajobraz Rzgowa i zaczęło przyciągać następnych inwestorów. Dzięki dobrej współpracy właściciela Centrum Handlowego „PTAK” z Gminą Rzgów i ciągłemu rozszerzaniu działalności gospodarczej do budżetu gminy zaczęły wpływać coraz wyższe opłaty. Ta tendencja została wykorzystana do dalszego umacniania wizerunku Gminy jako miejsca

przyjaznego inwestorom.

Właściciele firm, które odniosły sukces ekonomiczny często dzielą się swoimi osiągnięciami. Tak było również w przypadku Antoniego Ptaka. Praktycznie od początku swojej działalności został mecenasem sportu. Znane są jego działania popierające wszelkie formy sportowej aktywności. Do dzisiaj Antoni Ptak wspomaga sport nie tylko ten wyczynowy, lecz również amatorski. Imprezy i wydarzenia organizowane w mieście i Gminie Rzgów również mogły liczyć na wsparcie Antoniego Ptaka. Klub "Zawisza" od lat otrzymuje dofinansowanie, dzięki któremu może się rozwijać. Także okolicznościowe wydarzenia takie jak Zawody Balonowe, czy wyjazdy Rzgowskiej Orkiestry Dętej otrzymują wsparcie finansowe od przedsiębiorcy. Nie zapomina o potrzebach Szkoły Podstawowej w Rzgowie idzieci tam się uczących. Upominki i paczki z różnych okazji stanowią już stałą pomoc. Dzięki swojej żonie Agnieszce Ptak uczestniczy również w działalności społecznej i charytatywnej. Bliskie jego sercu są problemy ludzi biednych, chorych i bezdomnych. Niejednokrotnie dawał wyraz swojej troski o losy tych ludzi wspomagając ich indywidualnie i przez organizacje opiekuńcze. Jednakże nie byłoby tych wszystkich działań gdyby nie doskonale prowadzone Centrum Handlowe, które daje bezpośrednio pracę kilku tysiącom ludzi, a także około stu tysiącom współpracujących i kooperujących. Dalsze plany Antoniego Ptaka również związane są z miastem Rzgów, bo nie tylko ma sentyment do tego miejsca, w którym odniósł sukces, ale także ze względu na możliwość rozwoju firmy i Miasta Rzgów.

2005

Uchwałą nr XXXVI/285/2005 tytuł otrzymali:

Józef Firmańczuk,

Urodzony 12 listopada 1925 r. w Buczaczu. W 1945r. wojenne losy rzucają młodego chłopca, który do matury przygotowywał się na tajnych kompletach podczas okupacji, do dopiero co wyzwolonego Wrocławia. Tam wstępuje do Straży Akademickiej, której zadaniem było ochrona i odbudowa budynków Uniwersytetu Wrocławskiego, jednocześnie podejmując studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej. Studia ukończył w 1951r. Po 10 latach pracy w okolicy Wrocławia, w 1961 r. podejmuje pracę w lecznicy dla zwierząt w Rzgowie i tu u nas nieprzerwanie przez 42 lata pracuje do 2003 r.. W latach 1984/88 był radnym Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie. Za swoją pracę i działalność społeczną został odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski oraz Honorową Odznaką Miasta Łodzi.

Hieronim Olejnik,

Urodził się w dniu 21 lutego 1931r. w miejscowości Sucha-Górna, powiat Łęczyca, województwo łódzkie. We wrześniu 1946r. rozpoczął naukę w Technikum Rolniczym w Bojarowie, które ukończył w marcu 1951r. W tym właśnie roku rozpoczął pracę w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Dygowie woj. Kołobrzeg jako agronom, a następnie jako starszy agronom P.O.M. Jesienią 1952r. powołano go służby w marynarce wojennej, którą ukończył w 1955 r. i w tym właśnie roku zawarł związek małżeński. Rozpoczął pracę w P.O.M. Złotów, woj. Koszalin, w 1956r. został przeniesiony do pracy w Powiatowej Radzie Narodowej na stanowisku Kierownika Referatu Urzędzeń Rolnych.

Za pracę społeczną otrzymał wiele dyplomów oraz Srebrny Krzyż Zasługi i "Odznakę Honorową za Zasługi w Rozwój Wsi Koszalińskiej". W 1976r. wraz z rodziną przeprowadził się do Rzgowa, gdzie kupił gospodarstwo rolne. Poprzez Woj. Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Bratoszewicach otrzymał tytuł "wzorcowe gospodarstwo rolne".współpracował z WODR Broatoszewice" wdrażał i upowszechniał nowe technologie w rolnictwie.Prowadził gospodarstwo

rolne jednocześnie pracując i pełniąc wiele funkcji społecznych: jako Przewodniczący Rady Nadzorczej GS, Przewodniczący Rady Nadzorczej SGR, członek Rady Nadzorczej Spółdzielni Mleczarskiej w Pabianicach. Był inicjatorem budowy gazociągu i wodociągu w Gospodarzu, czynnie uczestnicząc w pracach społecznych komitetów. Był również radnym Gminnej Rady Narodowej i przez dwa lata pełnił funkcję Przewodniczącego Rady. Za pracę społeczną i zawodową odznaczony został w 1986r. Krzyżem Kawalerskim oraz Honorową Odznaką Miasta Łodzi. Przez wszystkie lata zamieszkiwania na terenie Gminy Rzgów aktywnie i z dużym zaangażowaniem włączał się w życie Gminy. Po przejściu na emeryturę przeniósł się wraz z rodziną do Wałcza, jednak Myślami i sercem jest zawsze z naszą Gminą dlatego w pełni zasługuje na godność "Honorowego Obywatela Gminy Rzgów".

2004

Uchwałą nr XXII/201/2004 tytuł otrzymali:

Feliks Gamoń,

Pan Feliks Gamon, syn Michała i Mgdaleny urodził się 29 grudnia 1915r. w Bronisinie Wsi w gm. Rzgów. Jako 23 letni młodzieniec trafił do czynnej służby wojskowej, a później na front pod Ostrzeszów, dalej do 10 Dywizji nad Wartą gdzie po rozbiciu frontu przedarł się do Warszawy. Jeszcze przed wojną wraz z grupą młodzieży "VICI" organizowali przedstawienia, imprezy i zbiórki, z których dochód przeznaczali na zakup działki i budowę strażnicy. Mając w pamięci tragiczny pożar Bronisina w 1900r., w którym zginęły 3 siostry jego ojca, zakłada w 1948r. OSP w Bronisinie, której prezesem jest do końca lat 80-tych, urządzając i wyposażając w sprzęt. Jednostka nadała Mu tytuł „Honorowego Prezesa OSP Bronisin”. W okresie powojennym 14 lat był sołtysem Bronisina Wsi.

W latach 1968-1980 był radnym w Wiskitnie. W latach 1980-1986 był radnym Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie, włączenia tego Bronisina do Łodzi, gdzie do 1988r. zasiadał w Radzie Narodowej Łódź-Górna. Za swoje zasługi był 19 razy odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem za udział w wojnie obronnej, Złotym Krzyżem Zasługi, Znakiem Związku OSP oraz innymi brązowymi medalami.

Jan Makiewicz,

Pan Jan Makiewicz urodził się 24 grudnia 1924 roku w Rzgowie w powszechnie szanowanej rodzinie znanej z pracowitości i uczciwości. Od najwcześniejszych lat poznawał trud pracy na roli oraz wrażliwość na sprawy społeczne. Pan Jan odziedziczył po rodzicach nie tylko gospodarstwo rolne, będące dla niego źródłem utrzymania, ale także zamiłowanie do zawodu rolnika i pracy społecznej.

W pierwszych latach powojennych, w okresie Rządu Jedności Narodowej, organizował na terenie Rzgowa lokalne struktury Polskiego Stronnictwa Ludowego a następnie był sekretarzem Zarządu Koła. Jan Makiewicz jest członkiem Straży Pożarnej w Rzgowie już ponad 60 lat! Przez wiele kadencji pełnił w rzgowskiej jednostce OSP odpowiedzialne funkcje. M.in. w latach 50-tych był sekretarzem i skarbnikiem Zarządu a w latach 1980-2001 członkiem i przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. Za wieloletnią ofiarą działalność został w 2000r. udekorowany Medalem Honorowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej im. Bolesława Chomicza. Był też odznaczany Złotym (dwukrotnie) i Srebrnym Medalem Zasługi dla Pożarnictwa oraz Honorową Odznaką Miasta Łodzi.

Większości mieszkańców Rzgowa i Gminy Pan Jan znany jest jako długoletni, wzorowy sołtys Rzgowa. Obowiązki sołtysa pełnił w latach 1953-1955 i później w latach 1970-1998. Jako

sołtys wspierał inicjatywy społeczne; na przykład budowę Strażnicy OSP, budowę Szkoły Podstawowej, prace Komitetu Gazyfikacji oraz Komitetu Budowy Wodociągu i Kanalizacji w Rzgowie.

2003

Uchwałą nr XI/102/2003 tytuł otrzymali:

Józef Marszałek,

Pan Józef Marszałek urodził się 17 stycznia 1936 r. w miejscowości Piegowisko powiat kaliski, woj. wielkopolskie, posiada wykształcenie średnie, od młodych lat związany z ruchem ludowym, wierny jego ideałom do chwili obecnej. W 1978 r. kupuje gospodarstwo rolne we wsi Prawda i przeprowadza się wraz z rodziną, z Ksawerowa i do dnia dzisiejszego prowadzi specjalistyczne gospodarstwo produkcji drobiu mięsnego. Dostrzegając zapóźnienia inwestycyjne na swoim terenie zaangażował się w prace społeczne na rzecz miejscowego społeczeństwa, przez co zdobył zaufanie mieszkańców i został wybrany na radnego do Rady Gminy w 1988 r., funkcje radnego pełnił przez kolejne kadencje do 2002 r. reprezentując mieszkańców sołectw Prawdy i Czyżeminka. Był prekursorem i inicjatorem budowy wodociągu, utwardzania i asfaltowania dróg, doprowadził do przedłużenia linii autobusowej ze Rzgowa do Prawdy, pracował aktywnie w gminnym Komitecie telefonizacji. Z jego inicjatywy wybudowano 3 mosty na rzece Dobrzyńce, co umożliwiło dojazd autobusu do wsi Prawda. Dzięki jego zaangażowaniu wyremontowano i zmodernizowano strażnicę OSP w Prawdzie i świetlicę w Czyżeminku, dokonano renowacji rowów odwodnieniowych, był członkiem komitetu rozbudowy szkoły w Guzowie, w którym aktywnie działał. Za swoje społecznictwo odznaczony został Srebrnym Krzyżem zasługi nadanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Teresa Ziemba,

Pani Teresa Ziemba urodziła się 23 sierpnia 1947 r. w Głuchołazach w rodzinie muzyków. Mając 5 lat straciła matkę, ojciec zmienił pracę z dyrygenta na pedagoga zajmując się rodziną! Przeniósł się do Warszawy. W tym środowisku wychowuje się Teresai uczy się pierwszych liter i sylab oraz przygotowuje się do dorosłego życia. Liceum medyczne skończyła w Łodzi w roku 1967. Po ukończeniu szkoły podjęła pracę w szpitalu Barlickiego, w Stacji Krwiodawstwa w Łodzi, a następnie w szpitalu w Tuszyńku, gdzie była jedną z założycielek Związku Zawodowego "Solidarność". Lata 1981-83 spędziła w Libii, a po powrocie zamieszkała w Rzgowie I podjęła pracę pielęgniarki środowiskowej w rzgowskim Ośrodku Zdrowia. Chcąc skutecznie pomagać uczestniczyła w wielu szkoleniach: o patologii społecznej oraz pomocy rodzinie uzależnionej. Od 1983 r. do chwili obecnej jej działalność polega na pomocy rodzinom, a w szczególności dzieciom tej pomocy potrzebującym. Organizuje imprezy rodzinne, wyjazdy dla dzieci, propaguje imprezy bezalkoholowe, podejmuje mediacje w konfliktach rodzinnych, organizuje program profilaktyczne, wykłady w szkołach i siedzibie Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie "Otwarte Serca" w Rzgowie przy ulicy Letniskowej, którego była założycielką w 1995 r., a od 1997 r. jest jego Prezesem. Jest dyspozycyjna przez cały okres swej "służby" w zakresie zwalczania patologii i przemocy. Od początku swej działalności jest członkiem Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rzgowie.

2002

Uchwałą nr XXXIX/324/2002 tytuł otrzymali:

Janina Stryewska,

Pani Janina Stryewska (z domu Michniewicz) urodziła się 13.01.1940 r. w Podsielczach k/Równego w granicach dzisiejszego Państwa Ukraina, w tamtych czasach w granicach II Rzeczypospolitej w rodzinie rolniczej. W 1947r. po II wojnie światowej w ramach repatriacji siedmioletnia Janeczka wraz z rodziną przenosi się z Kresów do Grodziska. Udziela się i pracuje całkowicie społecznie w Państwowym Komitecie Pomocy Społecznej, będąc opiekunem społecznym. Z ramienia tej instytucji przez kilkanaście lat udzielając często osobiscie pomocy najbardziej pokrzywdzonym przez los, choroby i niedostatek.

W latach 1996-1990 jest radną Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie czynnie uczestnicząc w przemianach, które następując w Gminie Rzgów włączając się czynnie w budowę wodociągu w Grodzisku, strażnicy OSP, a nade wszystko w uruchomienie pierwszej linii i autobusowej nr 268 z Łodzi przez Konstantinę, Grodzisko do Rzgowa. W międzyczasie dzięki przychylności jej męża Stefana, który jest współuczestnikiem jej sukcesów zasiada dwie kadencje jako Ławnik Sądu w Pabianicach. Pani Stryewska była również czynną działaczką KGW w Grodzisku oraz kilku Rad Sołeckich. Po 1990 roku pogarszające się zdrowie nie pozwoliło jej kontynuować dalszego działania. Odznaczona za swoją pracę Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1976 r. oraz złotym Krzyżem Zasługi w 1989 r. Posiada też odznakę Honorowego Obywatela miasta Łodzi. Pani Janina Stryewska swą pracą społeczną i zaangażowaniem w pomoc społeczeństwu w pełni zasługuje na przyznanie tytułu Honorowego Obywatela Gminy Rzgów.

Piotr Jurek,

Piotr Jurek urodzony 25 czerwca 1918r. w Guzowie. W 1939r. wstąpił do wojska jako ochotnik z przydziałem do 11 pułku Artylerii Lekkiej w Stanisławowie, gdzie ukończył szkołę podoficerską 1 września 1939r. jako dowódca drużyny łączności w stopniu kaprała wyjechał na front do Bielska Białej. W dniu 20 września po przegranych bitwach w obronie Lwowa dostał się do niewoli niemieckiej, gdzie przebywał do 1945r. Od 1950r. rozpoczął pracę w Gminnej Spółdzielni Chłopskiej w Rzgowie na stanowisku Kierownika Działu Skupu, potem jako w-ce Prezes. W latach 1955-1962 był Przewodniczącym Komitetu Rodzicielskiego w Szkole w Guzowie oraz w latach 1962-1966 w Szkole Podstawowej w Rzgowie. W latach 1956-1960 Radny Gminy w Gospodarzu. Przez dwie kadencje był Radnym - Gromadzkiej Rady w Rzgowie. Pełnił funkcję Prezesa Ligi Obrony Kraju w latach 1965-1973. W latach 1945 - 1960 był sekretarzem Zarządu Ochotniczej straży Pożarnej w Guzowie. W 1975r. został powołany na stanowisko z-cy Komendanta Obrony Cywilnej przy Urzędzie Gminy w Rzgowie. Od 1977r. był skarbnikiem Koła ZBOWiD w Rzgowie, od 1992r. jest Prezesem Związku Kombatantów Rzeczypospolitej.

2001

Uchwałą nr XXVIII/236/2001 tytuł otrzymali:

Marianna Bartoszevska,

Pani Marianna Bartoszevska z domu Lason urodziła się 23 kwietnia 1930r. jako najmłodsza córka sołtysa we wsi Bronisin Dworski. W czasie okupacji, już w wieku 9 lat musiała nadmiernie ciężko pracować w domach osiedlonych tu Niemców. Ukończyła Żeńską Szkołę Handlową robiąc maturę. Zaczęła pracować w GS w Wiskitnie, gdzie została przewodniczącą młodzieżowego koła "VICI". Za przysięwki na dożynkach gminnych- nie takich jakich oczekiwały

ówczesne władze lokalne została aresztowana na kilkanaście godzin. Po zamążpójściu zamieszkała u męża w Grodzisku. W 1958r. rozbłysła w Grodzisku pierwsza elektryczna żarówka dzięki składkom mieszkańców i Komitetowi Elektryfikacji, w którym działała aktywnie i uczestniczyła Pani Bartoszevska. W 1961r. była jedną z założycielek KGW w Grodzisku i została jej pierwszą przewodniczącą. Koło gospodyń pod przewodnictwem działało bardzo prężnie. W latach 1976-1979 z jej inicjatywy powstał Społeczny Komitet Budowy Wodociągu w Grodzisku, w którym aktywnie działała i była jego księgową, oczywiście społecznie. Pani Marianna Bartoszevska była radną Gminnej Rady Narodowej w latach 1965-1969, w początkach lat siedemdziesiątych była aktywnym ławnikiem Sądu Rejonowego w Pabianicach w kilku kadencjach. Pracując w Powiatowym Związku Kółek Rolniczych jako lustrator docierała (często na pieszo) do większości wsi południowej części byłego powiatu Łódzkiego pomagając kółkom rolniczym organizować swą działalność usługową i postęp techniczny na wsi z czego znana i ceniona jest Pani Marianna przez starszą część pokolenia tego powiatu. Dzisiaj kiedy resztki zdrowia pozwalają Jej na zasłużony odpoczynek od kilku lat poświęca swe życie dla ciężko chorej samotnej siostry. Oby tacy ludzie rodzili się na Kamieniu!

Tadeusz Gembic,

Pan Tadeusz Gembic urodził się 28 lutego 1926r. w Łodzi. W 1940r. został skierowany do przymusowej pracy u niemieckich gospodarzy we wsi Kalino i tu już pozostał. W 1945r. tuż po wyzwoleniu wstąpił do odradzającej się jednostki OSP, gdzie od razu powierzono mu odpowiedzialną funkcję skarbnika, a następnie przewodniczącego komisji rewizyjnej. Funkcje te pełnił przez wiele trudnych lat aż do 1982 roku. W 1957r., w pierwszych wyborach do rad narodowych - został wybrany radnym i w tych strukturach, mimo zmieniającego się ustroju i rządów pracował aż do roku 1994. W latach 1960-1977 kiedy jako radny reprezentował swoje środowisko powierzono mu funkcję Przewodniczącego Gminnej Rady w Wiskitnie. Od 1985r. do 1994r. był Przewodniczącym Komisji Rolnictwa Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie. W latach 1960-1972 przewodniczył Gminnej Komisji Rewizyjnej OSP. Po rezygnacji z mandatu radnego wycofał się jednak z aktywnego życia społecznego. W latach 1994-1998 był członkiem Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska Rady Gminy Rzgów spoza Rady. Do chwili obecnej jest członkiem Komisji Przetargowej ds. sprzedaży mienia komunalnego. Był inicjatorem budowy strażnicy OSP w Kalinie i stanął na czele Społecznego Komitetu Budowy Strażnicy. Dzięki jego inicjatywie powstały na terenie wsi Kalino dwa bardzo potrzebne mieszkańcom obiekty: szkoła podstawowa, "Tysiąclątka", która na miarę ówczesnych czasów była dużym osiągnięciem Jego i miejscowego społeczeństwa, oraz budynek zlewni mleka. Mimo, że Pan Tadeusz Gembic zrezygnował z bardzo czynnej i odpowiedzialnej funkcji radnego, nadal jest silnie związany z mieszkańcami swojej i okolicznych wsi.

Tadeusz Salski,

Z wykształcenia jest magistrem organizacji pracy i socjologii przemysłu. Ukończył liczne kursy dokształcające i seminaria podyplomowe. Już w okresie studiów rozpoczął pracę zawodową w łódzkiej administracji jako referent w wydziale spraw lokalowych. To był początek jego kariery urzędniczej, w której przechodząc wszystkie szczeble awansował na funkcję dyrektora biura organizacyjno-prawnego Urzędu Miasta. W okresie transformacji ustrojowej przez 6 lat prezesował Fundacji Regionalnego Rozwoju Bankowości. Aktualnie, od 3 lat jako sekretarz Miasta, nadzoruje obsługę Rady Miasta i Zarządu Miasta Łodzi. Urodził się w 1937 roku w Rzgowie i choć mieszka w Łodzi, rodzinie i emocjonalnie związany jest ze Rzgowem. Był czynnie zaangażowany sportowo w sekcjach piłki nożnej i tenisa stołowego jako zawodnik, a później jako kierownik tych sekcji i v-ce prezes LZS-u. Pod kierownictwem Pana Tadeusza Salskiego sekcja tenisa stołowego osiągała znaczące w historii LZS-u sukcesy w rozgrywkach II ligi. Pełnił odpowiedzialne funkcje w Organizacji Harcerskiej. Był współzałożycielem lokalnego koła Związku. Młodzieży Wiejskiej, przewodnicząc tej organizacji w pierwszym okresie, a później pełniąc funkcję opiekuna. Był członkiem komitetu budowy stadionu, odpowiedzialnym za sprawy organizacyjne. Swoją postawą i

zaangażowaniem dawał przykład zachęcając do pracy społecznej przy tej budowie. Wchodził w skład Komitetu Obchodów 500-lecia Rzgowa. Członkowie Społecznego Komitetu Budowy Gazociągu w Rzgowie mają szczególne powody do wdzięczności ze względu na dużą pomoc Pana Salskiego w pracach Komitetu zarówno w pozyskiwaniu środków finansowych jak i rozwiązywaniu problemów organizacyjno-prawnych w realizacji tej inwestycji.

Bolesław Kacperski,

2000

Uchwałą nr XIX/158/2000 tytuł otrzymał:

Wiktor Szymczuk,

Urodził się 30 sierpnia 1935r., syn Edwarda. Od roku 1969 był dyrektorem gminnym szkół. Z wykształcenia mgr geografii wybitny pedagog, dla którego od zawsze najważniejsze było dobro ucznia. W chwili objęcia funkcji dyrektora gminna szkoła zbiorcza w Rzgowie mieściła się w starym i małym budynku.

Niemalże natychmiast przystąpił do remontu kapitalnego budynku, zlikwidował piece w salach lekcyjnych instalując centralne ogrzewanie, przeniesiono sanitariaty do budynku szkoły i wymieniono podłogi w salach lekcyjnych. W miarę upływu lat budynek szkoły okazał się zbyt mały dla potrzeb szkoły zbiorczej. Pan Wiktor Szymczuk jako radny Rady Narodowej Miasta Łodzi wystąpił z inicjatyw budowy nowej szkoły. Dzięki jego staraniom i ogromnemu zaangażowaniu powstała nowa, okazała jak na owe czasy, szkoła składająca się z budynku dydaktycznego, bloku żywieniowego i sal gimnastycznych. Nadzorował przebieg inwestycji od etapu projektowania przez realizację budowy po wyposażenie budynku w meble i sprzęt pomocniczy. Nie szczędził swojego wolnego czasu doglądając przebiegu realizacji inwestycji, a potem będąc dyrektorem był jednocześnie gospodarzem obiektu.

1999

Uchwałą nr XI/77/99 tytuł otrzymali:

Stanisław Drożdżecki,

Urodził się w 1926 r. w Rzgowie. Po dziadku Ignacym (jeden z założycieli Rzgowskiej Straży Pożarnej) i ojcu Franciszku (bardzo aktywny członek rzgowskiej drużyny strażackiej) odziedziczył zamiłowanie do działalności społecznej.

Od roku 1961 jest członkiem Zarządu, a od 1969 r. - Prezesem Rzgowskiej Spółki Leśnej. Spółka Leśna rzgowskich rolników istniała na naszym terenie już na początku stulecia i jako jedna z nielicznych w regionie łódzkim przetrwała do dnia dzisiejszego.

Pod kierownictwem pana Stanisława Drożdżeckiego Spółka wzorowo gospodaruje na posiadanych 136 hektarach użytków leśnych. Spółka nie korzysta z żadnych dotacji, a wszelkie zabiegi pielęgnacyjne, nakazane i kontrolowane przez Nadleśnictwo Kolumna, wykonuje na własny koszt.

Oszczędna i racjonalna gospodarka przynosi Spółce znaczące zyski finansowe, które przeznaczane są na wspieranie organizacji społecznych i na cele dobroczynne.

Prezes Spółki, pan Stanisław Drożdżecki, jest osobą powszechnie szanowaną bardzo skromną i pracowitą. Utrzymuje się wraz z rodziną z pracy we własnym gospodarstwie rolnym.

Stanisław Modranka

Urodził się 24 stycznia 1930 r. w Grodzisku w rodzinie chłopskiej. Od młodych lat pracował w gospodarstwie rolnym i prowadzi je do dzisiaj - wzorowo. Od 1947 r. jest ochotnikiem Straży Pożarnej w Grodzisku. W 1957 r. został wybrany Naczelnikiem OSP w Grodzisku pełniąc te obowiązki przez 40 lat. Ze względu na zdrowie zrezygnował z funkcji w 1996 r. Miejscowy Zarząd OSP nadał mu tytuł Honorowego Komendanta OSP w Grodzisku.

W czasach totalitaryzmu, pełniąc funkcję wiceprezesa w Zarządzie Gminnym OSP w Rzgowie, prowadził pod sztandarami jednostki gminne OSP na uroczystości kościelne. Za to został "ukarany" nieumieszczeniem na I miejscu na liście kandydatów na radnych. W latach 1966-80 był przez kilka kadencji radnym Rady Narodowej w Rzgowie i Rady Powiatowej. Był inicjatorem i przewodniczącym pierwszego w gminie Rzgów Społecznego Komitetu Budowy Wodociągu w Grodzisku. Przy osobistym zaangażowaniu pana Stanisława pierwszy wodociąg w gminie Rzgów został uruchomiony w 1979 roku. Wytężona praca pana Stanisława jako radnego zaowocowała m. in. utwardzeniem dróg w solectwie Grodzisko. Był jednym z inicjatorów budowy nowej strażnicy w Grodzisku.

1998

Uchwałą nr XXXVIII/339/98 tytuł otrzymali:

Bronisław Modranka,

Urodzony w 1914 r. w Grodzisku, jako 16-letni chłopiec wstąpił do zawiązanej zaledwie trzy lata wcześniej OSP w Grodzisku. W pierwszych latach swojej służby był trębistą jednostki. W 1957 r. zostaje wybrany prezesem OSP Grodzisko i pełni tę funkcję nieprzerwanie przez 40 lat, aż do momentu, kiedy zdrowie i wiek mu na to nie pozwalają. W tym czasie był głównym inicjatorem budowy garaży oraz wyposażenia jednostki w sprzęt. Na początku były to sikawki ręczne, potem motopompy, aż w końcu doprowadza do zakupu, z wypracowanych przez druchów Grodziska środków, pierwszego auta bojowego. Pomimo sędziwego wieku włącza się również czynnie w budowę nowego budynku strażackiego, dając przykład pełnego zaangażowania i poświęcenia na rzecz swojego lokalnego środowiska, innym mieszkańcom solectwa.

Działal aktywnie w Zarządzie Gminnym i Powiatowym OSP. W 1997 r. zostaje Honorowym, dożywočním Prezesem OSP Grodzisko. W tym roku mija 68 lat służby pana Modranki w OSP i jest pod tym względem rekordzistą w naszej gminie. Na pełne uznanie zasługuje fakt, iż mając 84 lata czynnie uczestniczy w większości uroczystości gminnych, kościelnych i państwowych.

Jan Mielczarek

Urodzony w 1951 r. w Jutroszowie, absolwent Politechniki Warszawskiej, z zawodu inżynier mechanik o specjalności maszyny i urządzenia rolnicze. W roku 1987 ukończył Studium Podyplomowe na SGGW w Warszawie w zakresie modernizacji, organizacji i zarządzania. Od 1 stycznia 1990 r. jest wójtem Gminy Rzgów.

Przez blisko dziewięć lat piastowania tego urzędu Jan Mielczarek dał się poznać jako człowiek bardzo zaangażowany w sprawy lokalnej społeczności. Za jego kadencji w większości powstała infrastruktura techniczna w naszej gminie tj.: wodociągi wiejskie, drogi asfaltowe, kanalizacja, oczyszczalnia ścieków, wodociągi w Rzgowie, gazociągi w Starowej Górze, Rzgowie,

Gospodarzu, telefonizacja gminy.

Pełni funkcję Prezesa OSP w gminie Rzgów, jest członkiem Zarządu Rejonowej Rady Zatrudnienia w Pabianicach oraz członkiem Zarządu Zakładu Opieki Zdrowotnej Łódź-Górna, członek PSL.

Jest człowiekiem skromnym, pracowitym, lubianym przez współpracowników i mieszkańców gminy, a jego działalność znacznie wykracza poza zakres obowiązków wójta gminy.

Ksiądz Stanisław Skura

Parafię rzgowską objął 29 września 1975 r. i urząd ten pełni do chwili obecnej. Przez cały ten okres oprócz pełnej poświęcenia pracy duszpasterskiej wykazuje ogromną troskę o kościół, budynki i mienie parafialne. Przy pomocy parafian ksiądz proboszcz w tym czasie zmienia pokrycie kościoła, zastępując stare blachą miedzianą. Powstaje salka katechetyczna. Również dach budynku plebanii zostaje pokryty blachą ocynkowaną.

Ulega powiększeniu cmentarz grzebalny, którego nowa część zostaje ogrodzona i doprowadzona jest woda. W 1996 r. powstaje tak bardzo potrzebna w naszej parafii kaplica cmentarna. Główne aleje cmentarza otrzymują nawierzchnie z kostki brukowej. Do budynku plebanii doprowadzona zostaje instalacja gazowa i wodnokanalizacyjna. Jednym z ostatnich dwóch przedsięwzięć księdza proboszcza było malowanie kościoła i renowacja ołtarzy. Kuria Biskupia doceniając duży wkład księdza Stanisława Skury w pracę duszpasterską w rzgowskiej parafii nadaje mu w roku 1996 godność Kanonika.

1997

Uchwałą nr XXXII/255/97 Rady Gminy Rzgów po raz pierwszy godność Honorowego Obywatela Gminy otrzymali:

Tadeusz Lukas, lat 79,

Urodził się i mieszka w Rzgowie. Posiada wykształcenie średnie humanistyczne. W okresie okupacji hitlerowskiej pracuje w handlu i jednocześnie przynależy do struktur Armii Krajowej. Po wyzwoleniu kontynuuje pracę zawodową w branży handlowej. Przez kolejnych siedem lat pracuje w administracji szkolnictwa zawodowego w Łodzi. Od 1957 r. organizuje prywatną spółkę produkującą wody gazowane. Firma funkcjonuje do dzisiejszego dnia.

Równoległe z pracą zawodową prowadzi działalność społeczną. W roku 1946 wstępuje do OSP kontynuując tradycje rodzinne. Mimo młodego wieku powierzono mu obowiązki komendanta rzgowskiej jednostki.

Jest współzałożycielem koła ZBOWID, które funkcjonuje od 1967 r. Piastuje w nim funkcję sekretarza i członka zarządu. Należy do ścisłego grona ludzi, którzy inicjują a później są członkami Społecznego Komitetu Budowy Gazociągu w Rzgowie. Staraniem grupy ludzi, wśród których jest również Pan Tadeusz, będzie wybudowany pomnik poświęcony pamięci nieznanym żołnierzom pochowanym w Rzgowie w 1939 r.

Za pracę społeczną zostaje wielokrotnie odznaczony, m. in.:

- Brązowym, Srebrnym i Złotym Medalem Zasługi dla Pożarnictwa, - Medalem Opiekuna Pamięci Narodowej,
- Medalem Zwycięstwa i Wolności,
- Odznaką za Zasługi w Ochronie Porządku Publicznego,
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zofia Krajewska, lat 77,

Mieszkanca wsi Starowa Góra. W 1947 r. zakładała koło KGW w Starowej Górze oraz organizuje świetlice wiejskie. Do 1970 r. pełni funkcję przewodniczącej KGW. W 1953 r. zakłada przedszkole wiejskie, które istniało do 1962 roku.

Zofia Krajewska powołała i przewodniczyła Komitetowi Budowy Pętli Autobusowej i wiaty w Starowej Górze, która jako pierwsza podłódzka miejscowość otrzymała regularne połączenie autobusowe z Łodzią w 1955 r.

Powołała i przewodniczyła Komitetowi Budowy Oświetlenia Ulicznego które było realizowane w czynnie społecznym przez całą wieś. Od 1960 r. tj. od chwili powstania Kółka Rolniczego w Starowej Górze była jego sekretarzem. Funkcję tą pełniła przez cały okres jego działania aż do chwili reorganizacji. Przez trzy kadencje pełniła obowiązki radnej gminy Rzgów. Dwukrotnie była Przewodniczącą Rady i raz Wice Przewodniczącą.

Jest członkiem Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Posiadane odznaczenia to: Krzyż Armii Krajowej, Order "Serca Matkom Wsi" nadany w 1986 r. za pracę społeczną dla wsi.

Wiesława Pietrusińska, lat 67,

Mieszkanca wsi Stara Gadka. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych pracowała w Naczelnej Radzie Wojewódzkiej Spółdzielni Ogrodniczej w Łodzi. Za swoje zaangażowanie w roku 1983 otrzymała Medal "Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego". Przez kilkanaście lat - do 1993 r. była członkiem Rady Naczelnej SKR w Rzgowie. Do 1990 r., przez kolejne dwie kadencje, była radną Rady Gminy w Rzgowie. Od 27 lat pełni funkcję przewodniczącej KGW w Starej Gadce, a od 16 lat jest Przewodniczącą Gminnej Rady Kobiet przy Gminnym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Rzgowie.

Od 20 lat jest członkiem Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Łodzi pełniąc tam funkcję wiceprzewodniczącej Wojewódzkiej Rady Kobiet.

Za swoją pracę społeczną otrzymała następujące odznaczenia: Medal 25-lecia Polski Rzeczypospolitej Ludowej, Medal 40-lecia PRL, Honorową Odznakę Miasta Łodzi, Srebrny Krzyż Zasługi, Odznakę "Zasłużony Działacz dla Kółek Rolniczych", Odznakę "Zasłużony Pracownik Rolnictwa", Medal "Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego", Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Henryk Śmiechowicz, lat 75,

Społecznik, który poświęcił większość swojego życia pracy z młodzieżą na terenie Rzgowa. Założyciel harcerstwa w Rzgowie w 1945 r. Działał w harcerstwie do 1970 r. w stopniu harcmistrza ZHP. Założyciel LZS, budowniczy stadionu sportowego LZS w Rzgowie, współzałożyciel i działacz ZMW.

Radny trzech kolejnych kadencji Gromadzkiej Rady Narodowej w Rzgowie. Pracował w Kolegium Orzekającym przy Gromadzkiej Radzie Narodowej oraz w Komisji do Walki z Alkoholizmem.

Odnaczony najwyższym odznaczeniem sportowym "Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej" oraz wieloma odznaczeniami państwowymi w tym Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski. Ostatnio odznaczony medalem 50-lecia LZS nadanym przez Radę Główną Zrzeszenia LZS za zasługi dla sportu i turystyki w środowisku wiejskim.

Jan Depczynski, lat 72,

Rzgowianin. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości włączył się aktywnie do pracy społecznej na rzecz swojego środowiska. Jako plastyk brał czynny udział w przygotowaniu największych świąt religijnych i państwowych. Projektowane przez niego groby i żłobki w Kościele Parafialnym w Rzgowie, z okazji Świąt Wielkanocnych i Bożego Narodzenia, były sławne daleko poza granicami rzgowskiej parafii. W 1946 r. odrestaurował i zamontował na placu kościelnym figur Matki Boskiej. Wielkim wkładem pana Depczynskiego w propagowaniu narodowej historii jest 45 obrazów olejnych, składających się na Poczet Królów i Księżąt Polskich, które znajdują się w szkole podstawowej w Rzgowie, oraz 50 portretów najwybitniejszych postaci historii narodu polskiego i świata z dziedziny kultury, sztuki, techniki i nauki. Od roku 1995 tj. od chwili powstania lokalnego miesięcznika "Rzgow Nasza Gmina" bierze czynny udział w jego tworzeniu.

W 1996 r. w uznaniu zasług dla środowiska w którym żyje zostaje laureatem Nagrody Samorządowej przyznawanej przez Sejmik Samorządowy województwa łódzkiego.

Kazimierz Szumowicz-Włodarczyk, lat 68,

Nauczyciel dyplomowany. Rzgowianin. Przez cały okres swojej pracy zawodowej pracował na wsi, szerząc oświatę wśród młodzieży i dorosłych. Mając duże doświadczenie pedagogiczne jako kierownik, a potem dyrektor SP w Guzowie, przekazywał je młodzieży szkolnej i młodym nauczycielom. W gronie pedagogicznym stworzył harmonijną, współpracę i wytworzył cechy wspólnej troski za podniesienie wyników nauczania i wychowania oraz odpowiedzialności za młodzież.

Przez kilkanaście lat pełnił funkcję radnego Gminnej Rady Narodowej w Rzgowie, będąc jej przewodniczącym w latach 1985-88. Za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej otrzymał m. in.: Złoty Krzyż Zasługi w 1975 r., Złotą Odznakę ZNP w 1975 r.; Honorową Odznakę Miasta Łodzi w 1975 r., Medal Komisji Edukacji Narodowej w 1978 r., Medal 40-lecia PRL w 1984 r. W sierpniu 1985 r. przeszedł na zasłużoną emeryturę.

Honorowi Obywatele, którzy odeszli do wieczności:

1. Feliks Gajdon
2. Piotr Jurek
3. Tadeusz Gembic
4. Józef Firmańczuk
5. Tadeusz Lukas
6. Hieronim Olejnik
7. Jan Depczyński
8. Stanisław Modranka
9. Bronisław Modranka
10. Zofia Krajewska
11. Kazimierz Szumowicz-Włodarczyk
12. Henryk Śmiechowicz
13. Ksiądz Stanisław Skura
14. Jan Makiewicz
15. Bolesław Kacperski
16. Wiesława Pietrusińska
17. Tadeusz Salski
18. Józef Marszałek
19. Czesław Zaborowski
20. Stanisław Drożdżecki
21. Marianna Bartoszevska